

Р. І. Доценко

Чередниченко Дмитро Семенович

ЧЕРЕДНИЧЕНКО Дмитро Семенович (30. 11. 1935, с. Межиріч Канівського р-ну Київської обл., нині Черкаського р-ну Черкаської обл. — 20. 08. 2021, Київ) — письменник, перекладач, педагог, мистецтвознавець. Чоловік [Г. Кирпи](#), батько [Оляни Рути](#). Член НСПУ (1979). Премії імені П. Чубинського (1992), імені М. Рильського (1994), імені І. Огієнка (1996), імені Лесі Українки (2009), імені Святого Ієроніма Спілки літературних перекладачів Литви (2015). Орден Великого князя Литовського Ґедімінаса 3-го ступеня (1996), Лицарський хрест «За заслуги перед Литвою» (2003). Закінчив Київський педагогічний інститут (1957). Учителював (1957—63), перебував на журналістській та видавничій роботах (1963—82), був редактором українського часопису для шкільництва «Жива вода» (1991—2002). Керівник літературного об'єднання «Радосинь» при НСПУ (1992—2021). Автор низки збірок поезій, книжок для дітей, зокрема «Щедринець» (1968), «Чебрики» (1970), «Білий Чаїч», «Мандри Жолудя» (обидві — 1973), «У країні майстрів» (1974), «Ковзанка» (1978), «Ми будемо дім» (1980), «Жар-півень» (1985), «Священна діброва» (1995), «Чого Волошка запишалася» (2012); українського букваря «Материнка» (1972), шкільних читанок «Ластівка», «Біла хата», «Писанка» (усі — 1992) та «Зелена неділя» (1993; у співавторстві з Г. Кирпою під спільним псевдонімом — Оксана Верес) і короткого біографічного довідника авторів цього букваря й читанок; перекладів з чеської мови — повісті «Од вівторка до суботи» А. Сантарової (1966), зі словацької — народних казок в антології «Співуча липка», «Брати Місяці» (обидва — 1981), «Словацькі народні казки» (1982; 1990), з литовської — книг поезій «Мій янтарик» М. Вайнілайтіса (1980), «Поезії» Ю. Марцінкявічюса (1981), «Бурштин і троянди» А. Малдоніса (1984), «У світлі серця» М. Мартінайтіса, антології литовської поезії (обидві — 1985), «Чотири слова» Ю. Някрошюса (1990), поеми «Літа» К. Донелайтіса (1989), романів «Час долі» В.

Бубніса (1986) і «Повстанці» М. Путінаса (2002), оповідань і повістей «Пригоди та походеньки Барда» Й. Авіжюса (2009), повістей «Пригоди капчика» (2007) і «Хлопчаки танцюють брейк» (2018) В. Рачицкаса, «Мишка Зіта» (2009) та «Любов коня Домінікаса» (2011) В. Ландсбергіса, з латиської — «Поезії» А. Чака (1988), з російської — «Кораблики» М. Гончарова (1979), «Де чаєчка живе?» В. Берестова (1983), виданих переважно в Києві; перекладів окремих творів Е. Межелайтіса, П. Шірвіса, К. Кубілінскаса, В. Бложе, А. Бярнотаса. Р. Кятуракіса, Й. Стрелкунаса, Б. Балтрушайтіте, К. Брадунаса, Ю. Грушаса, М. Чюрльоніса, І. Аузіньша, К. Скуєнієкса, Ю. Ванасга, Я. Неруди, Я. Пельца, Б. Ржігі, Я. Сайферта, М. Богдановича, С. Панізника, І. Колесника, В. Вітки, Д. Мягмара та ін. Ч. належать дослідження про П. Чубинського (зокрема монографія «Павло Чубинський», К., 2005), В. Сухомлинського, К. Стеценка, М. Кипу, рід Симиренків, національну символіку, про українських та литовських письменників, художників, педагогів. Видав книгу гумору «Пляц» (2003) й автобіографічну повість «Княжий краєвид із Лисої гори» (2016; обидві — Київ). Написав низку статей для ЕСУ.

Основні твори

Отава. 1966; Межиріч. 1974; Золоті струни. 1982; Сад. 1983; Рось. 1985; Доброю любов'ю. 1986; Неопалима колиска. 1987; Брама. 1991; Родень. 1995; Наші стежки додому. 2000; Батиха. 2002; Навистка. 2004; П'ятерик. 2005; Ластівки над Россю і над Німаном. 2010; Доторки. 2019; Світязь. 2020; На вершині сльози. 2023 (усі — Київ).

Рекомендована література

1. Засенко П. З перших рук // Літературна Україна. 1983, 6 січ.;
2. Ушкалов Л. Найважливіша книжка // Слово Просвіти. 2014, 17—23 лип.;
3. Чистяк Д. Висока і чиста зоря Дмитра Чередниченка // Всесвіт. 2015. № 11/12;
4. Литвин М. Майстер: до 80-річчя Дмитра Чередниченка // Українська літературна газета. 2016, 12 лют.;
5. Слабошпицький М. Той, у кого життя повірило. Примхи долі Дмитра Чередниченка // Літературна Україна. 2020, 12 груд.

Бібліографічний опис:

Чередниченко Дмитро Семенович / Р. І. Доценко // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2024. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-884347>

